

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/23/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8814206233
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrává
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8814206233.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandrávej a členov senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcu: Quantum Credit, a.s., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 47 248 980 právne zast. PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom Ružová dolina 25, 821 09 Bratislava, IČO: 36 668 745 proti žalovanej: U. Y., nar. XX.XX.XXXX, V. XX, XXX XX Z. nad E., o zaplatenie 437,52 eur s prísíl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/340/2014-40 zo dňa 08.10.2014 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Odmieťa sa odvolanie žalobcu proti vyhovujúcemu výroku.
- II. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania.
- III. Náhrada trov odvolacieho konania sa účastníkom ne priznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „prvostupňový súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 72,03 Eur spolu s úrokom z omeškania zo sumy 24,01 Eur vo výške 9,5% ročne od 18.07.2011 do zaplatenia, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 24,01 Eur od 18.08.2011 do zaplatenia a zo sumy 24,01 eur vo výške 9,5% ročne od 18.09.2011 do zaplatenia a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti toto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalovanej náhrada trov konania nepriznal.

Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal sú za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá zmluva o poskytovaní služby a nájme koncového zariadenia (ďalej len „KZ“), na základe ktorej boli žalovanej právnym predchodcom žalobcu poskytované služby, tak ako boli vyúčtované jednotlivými faktúrami. Žalovaná sumu za tieto služby neuhradila, preto súd v tejto časti žalobu považoval za dôvodnú a zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 72,03 Eur. Žalovanú zaviazal taktiež zaplatiť aj úrok z omeškania v súlade s príslušným ustanovením Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády a to vo výške uvedenej vo výroku rozsudku z jednotlivých neuhradených súm, pretože žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorý bol na tej ktorej faktúre určený ako deň splatnosti, dostala do omeškania.

Prvostupňový súd sa ďalej zaoberal nárokom žalobcu na úhradu sumy 394,90 Eur na základe faktúry č. 4731985816, ktorou bola žalovanej právnym predchodcom žalobcu vyúčtovaná Magio Sat pokuta v sume 199 Eur, pokuta za Magio Box v sume 126 Eur, pokuta za diaľkový ovládač v sume 20 Eur, pokuta za kartu v sume po 19,95 Eur a pokuta za ostatné príslušenstvo v sume 29,95 Eur.

Vo vzťahu k uplatňovanému nároku žalobcu z titulu Magio Sat pokuty vo výške 199 Eur uviedol, že, ide o dojednanie, ktoré už bolo vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku napr. v rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 10C/117/2014 alebo rozsudku Okresný súd Dunajská Streda sp. zn. 11C/380/2014. V predmetných rozhodnutiach bol predmetom konania mimo iného aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 199 eur v súvislosti s poskytovaním služby Magio Sat právny predchodcom žalobcu spoločnosťou Slovak Telekom, a.s., pričom aj keď predmetné dojednania boli naformulované odlišne od dojednania v tejto právnej veci, svojou podstatou postihovali konanie žalovaných ako účastníkov v rámci poskytovanej služby Magio Sat. Mal za to, že ide o podmienku s rovnakým významom tak ako to predpokladá ustanovenie § 53a Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, takáto zmluvná podmienka je neplatná, jedná sa o absolútnu neplatnosť (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka) a preto je súd povinný ex offio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky a to aj z takej, ktorú už skôr judikoval. S ohľadom na vyššie uvedené mal prvostupňový súd za to, že nárok uplatnený žalobcom z titulu zmluvnej pokuty v sume 199 eur nemožno žalobcovi priznať, keďže ide o nárok z absolútne neplatnej neprijateľnej podmienky určenej súdom. Žalobu v tejto časti spolu s príslušenstvom zamietol.

Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie zmluvných pokút a to pokutu za Magio Box v sume 126 eur, pokutu za diaľkový ovládač v sume 20 eur, pokutu za kartu 19,95 eur a pokutu za ostatné príslušenstvo v sume 29,95 eur, spolu v sume 195,90 eur, prvostupňový súd uviedol, že žalobca toto právo odvíja od zmluvy, cenového výmeru, tarify, pričom vychádza zo zmluvy, tak táto je typovou zmluvou, ktorá je uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Pokiaľ ide o cenový výmer, tarifu, ktoré boli súčasťou zmluvy. Právny predchodca žalobcu ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovanou ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách ako aj v tarife a cenovom výmere. Konštatoval, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatvárala ako fyzická osoba. Prvostupňový súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 ods. 10 bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Zmluvné pokuty boli dojednané pre prípad porušenia povinnosti žalovanej ako zákazníka vrátiť všetky zariadenia odovzdané mu žalobcom ako poskytovateľom ako aj v dôsledku ich poškodenia, odcudzenia čo straty.

Prvostupňový súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti a súčasťou takto uzavretej zmluvy sa stali aj tarify a cenový výmer. Zo žalobného návrhu nemal za zrejme, z akých dôvodov si žalobca uplatňuje proti žalovanej uvedené zmluvné pokuty, keďže v danom prípade nebolo z jeho strany preukázané, že by došlo k strate, odcudzeniu jednotlivých zariadení, či ich poškodeniu alebo že by ich žalovaná odmietla žalobcovi vydať. Žalovaná sama vo svojej výpovedi uviedla, že chcela Magio Boxy vrátiť, no nebola si vedomá komu. Poskytovateľ a vlastník vecí si na ochranu svojho vlastníckeho práva si zvolil dojednanie o zmluvnej pokute postihujúcej zákazníka, čo môže navodzovať dojem, že jeho skutočným záujmom nebolo opätovne ako vlastník aj vec držať a nakladať s ňou, ale že tu bola len zvolená možnosť získania náhrady za takúto vec prostredníctvom inštitútu zmluvnej pokuty. Prvostupňový súd poukázal na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby zariadenia boli síce vrátené, avšak poškodené, pričom právny predchodca žalobcu ako poskytovateľ naplnenie týchto podmienok, resp. vyhodnotenie takéhoto stavu nikde nekonkretizoval, preto sa možno domnievať, žeby bolo len na voľnej úvahe a posúdení žalobcu alebo jeho pracovníkov, či by žalovanému ako zákazníkovi takáto povinnosť vznikla. Poukázal na ust. § 681 Občianskeho zákonníka, ktoré v prípade skončenia nájmu ukladá nájomcovi prenajatú vec vrátiť v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci a ak sa spôsob užívania nedohodol, v stave, v akom ju prevzal, s prihliadnutím na obvyklé opotrebenie, no právny predchodca žalobcu v rámci dojednania nájmu predmetných zariadení a s tým súvisiacich zmluvných pokút takúto skutočnosť nezohľadňoval, no napriek tomu dojednal ako jeden z predpokladov vzniku nároku na zmluvné pokuty aj poškodenie predmetného zariadenia. Pre úplnosť ešte uviedol, že v danom prípade

žalobca nepreukázal, že by dojednanie o zmluvných pokutách za stratu alebo poškodenie satelitnej antény alebo súvisiaceho príslušenstva, stratu alebo poškodenie Smart karty zo strany užívateľa, ako boli vyčíslené vo faktúre č. 4731985816 pokutu za nedodržanie doby splatnosti uvedenej na faktúre č. 4729981963 bolo súčasťou listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Žalobca iba predložil Tarifu ST, kde pod bodmi 4.3.1, 4.5.1, 7.8.1 sú uvedené pokuty upravené. Uvedené vymedzenie však súd nemôže považovať za platné písomné dojednanie zmluvnej pokuty ako to vyžaduje § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s „dojednaním“ nárokov na zmluvné pokuty v rámci Tarify, poukázal na už vyššie vyslovený názor, že právo na zmluvnú pokutu môže byť len súčasťou samotnej spotrebiteľskej zmluvy, teda listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája svoj podpis. Vzhľadom na uvedené prvostupňový súd zamietol žalobu žalobcu aj v časti nároku na zmluvné pokuty v sume 394,90 eur ako boli vyčíslené faktúrou č. 4731985816 a v sume 3,50 eur ako bola vyčíslená faktúrou č. 4729981963 spolu s príslušenstvom.

Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 42 ods. 4, § 43 ods. 1, 2, 3, 5, 6 a 7 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, 40 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 4 písm. k a 5, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2, § 544 ods. 1 a 2, § 663, § 671, § 682 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 3 a § 10c Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, v zmysle ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Žalobca mal v konaní úspech 16%, teda v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a neúspech v časti 84%, ktorý predstavuje úspech žalovanej. Takto po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej vznikol žalovanej ako účastníkovi konania, ktorý mal vo veci väčší úspech nárok na náhradu trov konania v pomere 68%, no keďže žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila, prvostupňový súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe v plnom rozsahu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania.

Okrem iného v odvolaní ďalej uviedol, že žalovaná vstúpila do zmluvných vzťahov s Podnikom na základe slobodného rozhodnutia, a to za účelom využívania služieb operátora. Je nepopierateľným faktom, že v daných vzťahoch vystupovala z hľadiska svojej pozície ako spotrebiteľ a Podnik ako dodávateľ. Podnik poskytol žalovanej plnenia vyplývajúce zo zmluvných dokumentov riadne a včas, avšak žalovaná si svoje povinnosti ku ktorým sa slobodne zaviazala, neplnila. Podnik si absolútne oprávnené a v súlade so zákonom dohodol so žalovanou zmluvné pokuty pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti. Dohody majú písomnú formu a sú v nich taktiež určené výšky zmluvných pokút a preto možno konštatovať platnosť týchto dohôd. Poukázal na ust. § 53 ods. 1 a 4 písm. k Občianskeho zákonníka a uviedol, že nepovažuje nimi vymáhané zmluvne pokuty za neprijateľné a to najmä s ohľadom, okrem iného na alikvotné poníženie výšky vymáhanej zmluvnej pokuty, a to v závislosti od porušenia zmluvných povinnosti. Žalovaná si plnila zmluvné povinnosti po dobu 2 mesiacov z doby viazanosti 24 mesiacov, žalobca jej výšku zmluvnej pokuty alikvotne znížil. Považoval za zarážajúce, že napriek tomu, že žalovaná si neplnila svoje zmluvné povinnosti jej zostali predmetné zariadenia, ktoré majú určitú majetkovú hodnotu. K otázke nemožnosti ovplyvnenia zmluvných podmienok nachádzajúcich sa v relevantných dokumentoch uviedol, že aj napriek faktu, že v týchto prípadoch ide o formulárové zmluvy, ich uzavretie zo strany účastníka stále ostáva iba na jeho slobodnom rozhodnutí. Odvolal sa na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/325/2012 -59 a následný rozsudok Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 4C/106/2012. Z daných konaní vyplýva, okrem iného, povinnosť súdu posudzovať každý prípad individuálne s prihliadnutím na všetky okolnosti a osobitosti daného prípadu. Súd nemôže rozhodovanie konkrétneho individuálneho sporu paušalizovať a rozhodovať iba s prihliadnutím na obdobné rozhodnutia. Každý konkrétny prípad je súd povinný riadne prejednať a svoje rozhodnutie riadne presvedčivo odôvodniť s prihliadnutím na všetky skutočnosti, ktoré za konania vyšli najavo.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na

jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny (§ 219 ods.1 O.s.p.).

Odvolačný súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku (§ 219 ods. 2). V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd dodáva.

Po preskúmaní vecí dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu proti výroku I. napadnutého rozsudku je dôvodné odmietnuť. V napadnutom výroku I. bola žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 72,03 Eur s prísl., teda týmto výrokom bola zaviazaná k plneniu žalovaná a žalobca nebol dotknutý týmto výrokom na svojich právach, práve naopak v tejto časti bol úspešný.

Z dôvodu, že vyššie uvedeným výrokom (I.) napadnutého rozsudku žalobca v žiadnom prípade nebol dotknutý na svojich právach, preto nemá právo na podanie odvolania proti tomuto výroku. Odvolací súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p odmietol odvolanie žalobcu proti výroku I. napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k ostatným námietkam dotýkajúcich sa výroku o zamietnutí žaloby gv prevyšujúcej časti odvolací súd udáva.

Prvostupňový súd vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní. Prvostupňový súd vec posúdil správne podľa právnej úpravy účinnej v čase vzniku zmluvy.

V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Slovak Telekom, a.s., ktorý pohľadávky vo vzťahu k žalovanej postúpil na žalobcu, uzavrel so žalovanou zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytnutie služieb káblovej alebo satelitnej televízie, program Magio Sat Start dňa 13.04.2011. Pre prípad porušenia povinností vyplývajúcich z tejto zmluvy bola dojednaná zmluvná pokuta vo výške 394,90 Eur (pozostávajúca z Magio Sat pokuty vo výške 199 Eur za nedodržanie 24 mesačnej doby viazanosti užívať službu Magio Sat, pokuty za nevrátenie, stratu alebo odcudzenie Magio Boxu vo výške 126 Eur, pokuty za nevrátenie, stratu alebo odcudzenie diaľkového ovládača vo výške 20 Eur, pokuty za stratu alebo poškodenie karty vo výške 19,95 Eur a pokuty za stratu alebo poškodenie ostatného príslušenstva vo výške 29,95 Eur), ktorá bola následne vyfakturovaná žalovanej faktúrou pod č. 4731985816 splatnou 17.10.2011.

Je nepochybné, že zmluva o pripojení uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 13.04.2011 je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou. Právny predchodca žalobcu vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľ, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Uvedené je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pritom by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu informovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vo vopred naformulovanej zmluvy.

Základnou črtou spotrebiteľskej zmluvy je to, že je pre spotrebiteľa vopred pripravená a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Zmluva o pripojení túto charakteristiku spĺňa. Jej súčasťou boli bez akýchkoľvek pochybností zmluvné dojednania majúce charakter všeobecných obchodných podmienok, ktoré žalovaná ovplyvniť nemohla, nakoľko boli už vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov.

Za účelom naplnenia cieľov platnej právnej úpravy zameranej na ochranu spotrebiteľov je potrebné ustanovenie § 53a ods. 1 OZ vykladať tak, že dodávateľ (resp. jeho právny nástupca) je povinný zdržať sa používania neprijateľnej zmluvnej podmienky v celosti vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom, s ktorými už je alebo ešte len bude v zmluvnom vzťahu. Zmyslom právnej úpravy (§ 153 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 53a OZ) je zdržať sa ďalšieho (opakovaného, súvislého) používania neprijateľnej

zmluvnej podmienky vrátane uplatňovania plnenia z nej na súde a prijímania plnenia z takejto zmluvnej podmienky, aby dodávateľ nepokračoval v nečestnostiach, čím dehonestuje celý inštitucionálny systém ochrany spotrebiteľa. Takto dojednané zmluvné podmienky majú priamy dosah aj vo vzťahu k ostatným spotrebiteľom, ktorí za rovnakých podmienok uzatvárajú s dodávateľom zmluvy o využívaní jeho služieb. Cieľom vyslovenia neprijateľnosti je, aby sa dodávateľ zdržal používania tejto podmienky vo vzťahu k ostatným spotrebiteľom, aby nedochádzalo k ich poškodzovaniu a zákonodarca zabezpečil aj im účinnú ochranu. Keď súd dospeje k záveru, že v konaní je uplatňované právo na základe zmluvnej klauzuly, ktorá už bola súdom SR právoplatne vyhlásená za neprijateľnú, súdu neprináleží opätovne vyhodnocovať túto zmluvnú podmienku z hľadiska jej neprijateľnosti, pretože takýmto postupom by dochádzalo k popretiu zmyslu ust. § 53a OZ, ktorého účelom je zabrániť uplatneniu danej zmluvnej podmienky vo vzťahu ku všetkým spotrebiteľom, ktorí ňou sú, resp. by ňou v budúcnosti mohli byť dotknutí. Zmluvná podmienka vyhlásená za neprijateľnú právoplatným rozhodnutím súdu SR je s poukazom na § 53 ods. 5 OZ neplatná, a keďže ust. § 53 OZ nikdy nebolo zaradené medzi prípady relatívnej neplatnosti (§ 40a OZ) ide o neplatnosť absolútnu pôsobiacu bez ďalšieho priamo zo zákona, na ktorú musí súd prihliadať z úradnej povinnosti.

Zmluvná podmienka - dojednanie o zmluvnej pokute v znení, v akom je obsiahnutá v zmluve o pripojení zo dňa 13.04.2011 už bola právoplatným rozhodnutím súdu SR vyhlásená za neprijateľnú (napr. rozsudok Okresného súdu Trnava č.k 37C/312/2013-36 zo dňa 04.11.2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11C/171/2014 zo dňa 15.10.2014).

Aplikácia § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ku ktorej prikročil súd prvého stupňa v predmetnej veci a na základe ktorej žalobu zamietol je správna, pretože ide o platné ustanovenie Občianskeho zákonníka, týkajúce sa tzv. spotrebiteľských vecí, pričom predmetná vec podľa svojho obsahu je skutočne spotrebiteľského charakteru.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že dodávateľovi - právnemu predchodcovi žalobcu v čase uzatvorenia zmluvy so žalovanou zákon síce nezakazoval zakotvenie spornej dohody o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve, v zmysle § 53a ods. 1 OZ (platného a účinného v čase podania žaloby na súde) bol však žalobca - právny nástupca dodávateľa povinný zdržať sa uplatnenia práva z takejto dohody vzhľadom na jej neprijateľnosť, a teda absolútnu neplatnosť, ktorá bola judikovaná súdom SR. Odvolací súd preto hodnotí uplatňovanie práva žalobcu ako priamo rozporné so zákonom, subsidiárne v rozpore s dobrými mravmi. Prvostupňový súd preto rozhodol správne, keď žalobu žalobcu v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 199 Eur zamietol.

Argument žalobcu o slobodnom uzavretí zmluvy je nedôsledný, pretože v danom prípade sa neplatnosť vyvodzuje nie z nedostatku slobody, ale neprijateľnosti. Úplne bežným javom je, že spotrebiteľia pristúpia na neprijateľné podmienky slobodne. Rovnako treba považovať za vecne nesprávny odvolací dôvod, že žalovaná porušila zmluvné podmienky. Ak je sankcia neprijateľná, je irelevantné, že došlo k porušeniu zmluvy.

Pokiaľ ide o ostatné špecifikované časti predmetnej zmluvnej pokuty týkajúce sa nevrátenia zariadení (Magio Boxu, diaľkového ovládača, karty a príslušenstva), ide o zmluvnú pokutu účtovanú taktiež v rozpore s dobrými mravmi, pretože na spotrebiteľa sa prenáša cena zariadení, ktorá nie je riadnym spôsobom verifikovaná a bez toho, aby sa situácia riešila najprv požiadavkou na vrátenie týchto zariadení. Bez toho, aby žalovaná ako spotrebiteľka bola vyzvaná na vrátenie zariadení a bez toho, aby bolo hodnoverným spôsobom zistené a konštatované, že tieto zariadenia nechce, alebo nemôže vrátiť, je účtovaná zmluvná pokuta, ktorá je vlastne núteným odpredajom predmetných zariadení žalovanej bez toho, aby to bolo riadnym spôsobom dohodnuté a predovšetkým v zmysle vyššie uvedeného bez toho, aby bolo verifikované, či takáto cena - zmluvná pokuta skutočne zodpovedá cene predmetného zariadenia.

Odvolací súd zistil, že rovnako správne rozhodnutie bolo aj o trovách konania, keďže žalobca bol vo veci len pomerne úspešný vzhľadom k pomeru neúspechu, pomer, ktorý správne prerátal súd prvého stupňa a následne ho použil aj pri výpočte priznaných trov žalobcovi z hľadiska pomeru úspechu.

Na základe uvedeného odvolací súd rozsudok v zamietavom výroku a výroku o trovách konania ako správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení § § 142 ods. 1 O.s.p a nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania, žalobca nebol úspešný v odvolacom konaní a žalovaná si neuplatnila náhradu trov odvolacieho konania a zo spisu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.